

የሰ/መ/ቁ. 31857

መጋቢት 17 ቀን 2000 ዓ.ም.

ዳኞች፡- አብዱልቃድር መሐመድ

ሒሩት መለሠ

ታፈሰ ይርጋ

መድህን ኪርስ

አሊ መሐመድ

አመልካች፡- መሐመድ አብደላ - ቀረቡ።

ተጠሪ፡- የድሬደዋ ኢትዮ ጅቢቲ ም/ባቡር - አልቀረበም።

ፍ ር ድ

በዚህ መዝገብ የቀረበው አሠሪው የሥራ ውሉን ለማቋረጥ ያለው መብት የሚቋረጥበት የጊዜ ገደብን የሚመለከት ጉዳይ ነው።

ተጠሪ በፌ/መ/ደረጃ ፍ/ቤት ያላግባብ ከሥራ መሰናበታቸውን ጠቅሰው ለስንብቱ ምክንያት የሆነው ጉዳይም ከታወቀ አንድ ወር ያለፈው በመሆኑ ስንብቱ ሕገወጥ ነው በማለት ወደ ሥራቸው እንዲመለሱ ክስ አቅርበዋል። ፍ/ቤቱም አመልካች ፈፀሙት የተባለው ድርጊት ከታወቀ ከ30 ቀናት በኋላ የተወሰደው የሥራ ውል ማቋረጥ እርምጃ በአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 27/3/ መሠረት ተቀባይነት የለውም ሲል አመልካች ወደ ሥራቸው እንዲመለሱ ወስኗል።

ጉዳዩ በይግባኝ ለፌ/ከፍተኛ ፍ/ቤት ቀርቦ ፍ/ቤቱ ችግሩ መኖሩ ከተረጋገጠበት ቀን ጀምሮ የሥራ ውሉ እስከተቋረጠበት ቀን ድረስ 30 የሥራ ቀናት ስለማያልፍ የአሠሪው መብት በይርጋ አይቋረጥም ሲል የሥር ፍ/ቤትን ውሳኔ ሽሮ በፍሬ ጉዳዩ ላይ አከራክሮ የመሠለውን እንዲወስን ጉዳዩን ለሥር ፍ/ቤት መልሷል።

የአሁኑ የሰበር አቤቱታ የቀረበውም በዚህ ውሳኔ ላይ ነው። የአመልካችም ቅሬታ በተጠሪ ድርጅት ቅዳሜ ቀን የሥራ ቀን በመሆኑ የጊዜ ገደቡ አልፏል የሚል ነው።

ይህ ችሎትም መዝገቡን እንደሚከተለው መርምሯል። በዚህ ጉዳይ ክርክር ያስነሣው አመልካች ፈፀሙ የተባለውን ድርጊት ምክንያት በማድረግ ተጠሪ ከሥራ ለመባረር ያለው መብት በይርጋ ቀሪ ሆኗል አልሆነም የሚለው ነጥብ ነው። የፌ/ከፍተኛ ፍ/ቤት አመልካች ፈፀሙ የተባለው ድርጊት የታወቀው እ.ኤ.አ. በፌብሩዋሪ 26 ቀን 2005 ዓ.ም ቅዳሜ ወይም በኢትዮጵያውያን አቆጣጠር የካቲት 19 ቀን 1997 ዓ.ም መሆኑንና አመልካች ከሥራ የተሰናቡት እ.ኤ.አ. ኤፕሪል 8 ቀን 2005 ዓ.ም መሆኑን አረጋግጧል። ከዚህም በመነሣት ድርጊቱ ከታወቀበት ቀን ጀምሮ የስንብት ደብዳቤው እስከተሰጠበት ቀን ድረስ ያለው ቅዳሜና እሁድን እንዲሁም የበዓላትን ቀን ሳይጨምር 29 ቀን ብቻ ስለሆነ አሠሪው የስንብት እርምጃ የመውሰድ መብቱ በይርጋ አይቋረጥም ብሏል። ይህ ችሎት ለግራ ቀኙ ባደረገው የቃል ክርክር የተጠሪ ሠራተኞች በሣምንት 48 ሰዓት የሚሠሩ መሆኑን አረጋግጧል። በቀን 8 ሰዓት እየተሠራ በሣምንት 48 ሰዓት ሊሠራ የሚችለውም በሣምንት 6 ቀናት ሲሠራ መሆኑን መገንዘብ ይቻላል። በመሆኑም የተጠሪ መ/ቤት የሥራ ቀን ቅዳሜንም የሚጨምር መሆኑን ተገንዝበናል። ስለሆነም ድርጊቱ ተፈፀመ ከተባለበት እ.ኤ.አ. ፌብሩዋሪ 26 ቀን 2005 ዓ.ም ጀምሮ የስንብት ደብዳቤው እስከተሰጠበት እ.ኤ.አ. እስከ ኤፕሪል 8 ቀን 2005 ዓ.ም የፌ/ከፍተኛ ፍ/ቤት ባረጋገጠው መሠረት አርባ ሁለት ቀናት ያሉ ሲሆን ከነዚህ ውስጥ 12 ቅዳሜና እሁዶች እንዲሁም አንድ የበዓል ቀን ነበር። ስለሆነም ካሉት 42 ቀናቶች ውስጥ በተጠሪ መሥሪያ ቤት የነበረው የሥራ ቀን 35 መሆኑን ተገንዝበናል። በዚህም ምክንያት አመልካች ፈፀሙ የተባሉት ድርጊት ከታወቀበት ቀን ጀምሮ ተጠሪው የሥራ ውሉን የማቋረጥ መብቱን በአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 27/3/ እንደሚያዘው በ30 ቀናት ውስጥ ያልተጠቀመበት በመሆኑ በይርጋ ቀሪ ይሆናል። የፌ/ከፍተኛ ፍ/ቤትም በተጠሪ መ/ቤት ቅዳሜ ዕለት የሥራ ቀን መሆኑን ግንዛቤ ሳይሰጥ የደረሰበት ውሳኔ ስህተት ሆኖ ተገኝቷል።